

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1895 ἕως 15 Μαρτίου 1896 καὶ 15 Σεπτεμβρίου 1896. Οὐδεὶς δὲ ἐγγράφεται συνδρομητὴς ἄνευ προπληρωμῆς ἑκάστος συνδρομητὴς καὶ βραδύτερον ἐγγραφόμενος θὰ λάβῃ τὰ φύλλα ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου. Οὐδεμία συνδρομὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλην ἐποχὴν παρὰ ἀπὸ τῆν 15 Σεπτεμβρίου 1895 καὶ 15 Μαρτίου 1896.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἀλγερινήν ἐντύπωσιν ἐνεποίησε τὸ τελευταῖον πάθημα τῶν Ἰτα-

λικῶν στρατευμάτων ἐν Ἀδούξ. Δέκα χιλιάδες ἄνδρες ἐπέσαν ὑπὸ τὰ ξίφη τῶν Ἀβυσσινῶν, 72 πυροβόλα καὶ ἄφθονον ὕλικόν πολέμου περιτλήθον εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν, οἱ δὲ ἐπιζήσαντες ἄνδρες διεσκορπίσθησαν καὶ ἔφερον εἰς τὸν στρατηγὸν Βερατιέρην τὸ λυπηρὸν ἄγγελμα. λυπεῖ ἀληθῶς πάντας τοὺς φίλους τῆς Ἰταλίας τὸ πάθημα τοῦτο καὶ ἡ ἀπώλεια τῶν χιλιάδων ἀνδρῶν ἀποσταλέντων εἰς τὴν ἀπωτάτην Ἀφρικὴν πρὸς καταπολέμειν τῶν Ἀβυσσινῶν. Διεγείρει ὅμως αἰσθημα συμπαθείας καὶ ὁ ἀγὼν τῶν Ἀβυσσινῶν, λαβόντων τὰ ὅπλα νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν γῆν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος τῶν, τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἐπὶ ἔτη τώρα παριστάμεθα μάρτυρες τοῦ ἀγῶνος εἰς ὃν ἀπεδύθη ὁ Ἀβυσσινιακὸς λαὸς καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦτο δικαίως πρέπει νὰ ἀξιωθῇ τῆς εὐμενείας καὶ συμπαθείας ταύτης τοῦ πεπολιμένου κόσμου. Ἡ Ἰταλία σύμπασα ἔμεινε κατὰ πληκτος ἐπὶ τῇ συμφορᾷ ἣτις ἐνέσκηψεν εἰς τὸν στρατὸν αὐτῆς καὶ μετὰ δέους ἀναλογίζεται τὰς ἀπωλείας τοῦ μέλλοντος καὶ τὰς οικονομικὰς στεναχωρίας εἰς ἃς ἐνεκα τῆς ἀτκόπου ταύτης ἀποικιακῆς ἐκστρατείας ὑπέβληθη καὶ προσπαθεῖ ἡ κυβέρνησις νὰ μειώσῃ τὴν ἐντύπωσιν, ἣτις παρήχθη παρὰ τῷ Ἰταλικῷ λαῷ, διὰ νέων ἐξοπλισμῶν καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς στρατευμάτων. Ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατόν μεθ' ὅλα ταῦτα νὰ καταπύσῃ ἡ ἀγανάκτησις τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ καὶ ἡ πεποίθησις αὐτοῦ ὅτι ὡς ἐπὶ σφαγὴν ἀποστέλλονται οἱ νέοι στρατοί. Οἱ Ἀβυσσινῶι ἀποβαλόντες τὰς τοπικὰς ἐρίδας καὶ διακρίσεις ἠνώθησαν ἅπαντες πρὸ τοῦ κοινοῦ τῆς πατρίδος τῶν ἐχθροῦ. Αἱ δ' ἀπόπειραι τῶν ἀποστόλων τοῦ Βερατιέρη ὅπως γεννήσῃ διχονοίας μετὰ τῶν διαφόρων ἀρχηγῶν ὑπῆρξαν μάταιοι καὶ πάντα τὰ τεχνάσματα οὐδὲν ὠφέλησαν τὴν ἰταλικὴν εὐφυΐαν. Ἀβυσσινῶι διάφοροι συλληφθέντες καὶ ἄλλοι ἐκληφθέντες ὡς κατὰσκοποὶ τῶν Ἀβυσσινῶν ὑπέστησαν ἀδίκως τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν, ἐνῶ οἱ Ἀβυσσινῶι κατὰ τὴν προηγουμένην ἐν Ἀμπά-Αλαγῇ νίκην ἐπέδειξαν πολέμικὴν ὑπερηφάνειαν σπανίως ἀπαντῶσαν καὶ μετὰ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν. Ἐκ τῆς νίκης ἐκείνης δὲν ἐμεθύθησαν, οὔτε προέβησαν εἰς πράξεις ἐκδικήσεως κατὰ τῶν ἀνδρῶν οἵτινες ἠχμαλωτίσθησαν ὑπ' αὐτῶν. Νῦν ὁμως ἡ ἐν Ἀφρικῇ κρίσις περιπλέκεται ἐπὶ μάλλον. Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις τηλεγραφικῶς ἀνεκάλεσε τὸν ἡττηθέντα στρατηγὸν Βερατιέρην καὶ ἀποστέλλει ὡς ἀντικαταστάτην αὐτοῦ τὸν στρατηγὸν Βαλδισέρα· ὁ δὲ πρωθυπουργὸς Κρίσπης ὑποχωρῶν εἰς τὴν ἐκδη-

λωθεῖσαν ἐν Ἰταλίᾳ ἐξέγερσιν ὑπέβαλεν εἰς τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἣτις δὲν ἐγένετο δεκτή. Ὁ νέος στρατηγὸς διατάχθη νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ἀναλάβῃ τὴν ἡγεσίαν τῆς ἐκστρατείας. Ἀλλ' ἡ ὁδὸς ἦν θὰ διέλθῃ μεταβαίνων πρὸς καταπολέμειν λαοῦ ὀρθοδόξου εἶνε πλήρης ἀκανθῶν. Βεβαιότης οὐδεμία ὑπάρχει ὅτι θὰ εἶνε εὐτυχέστερος τοῦ στρατηγοῦ Βερατιέρη.

ΟΣΟΙ τῶν Βουλγάρων ἐφάνταζοντο ὅτι ἡ συνδιαλλαγή πρὸς τὴν Ῥωσσίαν θὰ ἐρριπτεν εὐθὺς εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἡγεμονίας ὡς ὥριμον καρπὸν καὶ τὴν Μακεδονίαν φωρῶνται ἤδη ἡπατημένοι. Τὸ ἀνακτοβούλιον τῆς Πετροπόλεως θεωρεῖ σήμερον ὡς εὐτύχημα ὅτι ἐσχίσθη ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ἡ συνθήκη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, ἡ δ' ἐπανειλημμένως ἀπαντῶσα ἐν τῇ Κυανῇ Βίβλῳ φράσις τοῦ Λοδάνφ ὅτι αἱ Ῥωσσία οὐδεμίαν ἔχει ὄρεξιν νὰ πλάσῃ νέαν Βουλγαρίαν ἐν Ἀσίᾳ ἀποδεικνύει ὅτι καὶ ἡ ἰδρύσις τῆς Βουλγαρίας ἐντὸς τῶν ἐνεστώτων ὁρίων λογίζεται ἐν Πετροπόλει ὡς σφάλμα. Ὡς ἐκ συνθήματος ἡ Βουλγαρία ἀποκαλεῖται πρόσκοπος τῆς Ῥωσσίας ἐπὶ τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου· ἀλλ' ὁ πρόσκοπος οὗτος, ἀφοῦ ἐπιτελέσῃ ἐν δεδομένη ὥρᾳ τὸ ταχθὲν αὐτῷ ἔργον, θὰ παρχωρήσῃ τὸν τόπον εἰς τὸ πολὺ τοῦ στρατοῦ. Ἀλλως τε, τὸν πρόσκοπον χωρίζει ἀπὸ τοῦ κυρίου στρατεύματος μεσότοιχον ἀρκούντως ἰσχυρόν, μία δὲ τῶν μάλλον ἀπροσδοκῆτων συνεπειῶν τῆς νομιμοποιήσεως τοῦ βουλγαρικοῦ καθεστώτος ὑπῆρξεν ἡ δυσθυμία, ἣν ἐγέννησεν ἐν Ῥωμανίᾳ. Ἐκ Βουκουρεστίου διεψεύσθη σχεδὸν μετ' ὀργῆς ἡ εἰδήσις ὅτι ὁ βασιλεὺς Κάρολος συνεχάρη τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον ἐπὶ τῇ προσελεύσει τοῦ Βογρόδοις εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, ἐξ ἡμιεπισήμου δὲ ρωμανικῆς πηγῆς ἐδηλώθη δι' ἀγγλικῶν φύλλων ὅτι οἱ Ῥωμῶνιοι πάντες, ἀπὸ τοῦ βασιλέως Καρόλου μέχρι τοῦ ὑστάτου τῶν πολιτῶν, ἀμετάσχετον ἀπόφασιν ἔχουσι νὰ καλῶσιν, ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ πολέμου, τὴν διατάραξιν τῆς βαλκανικῆς ἰσορροπίας, ἣν θὰ συνεπήγετο ἡ προσάρτησις ἐνὸς καὶ μόνου μακεδονικοῦ χωρίου εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Οὕτω, Ῥωμανία, Σερβία, Ἑλλὰς φωρῶνται ἔχουσαι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόγραμμα κατὰ τῶν μακεδονικῶν τῆς Βουλγαρίας ἀντιποιήσεων, ἡ ἄγραφος δ' αὕτη συμφωνία τριῶν ἐκ τῶν τεσσάρων χριστιανικῶν κρατῶν τῆς Ἀνατολῆς κατὰ τοῦ τετάρτου ἀποτελεῖ ἐγγύησιν τοῦ ἐν Εὐρώπῃ τουρκικοῦ καθεστώτος, ἀπκλάσους τὴν Πύλιν τῆς ἀνάγκης νὰ φρουρῇ αὐτὴ τὰ κεκτημένα καὶ διασκεδάζουσιν τοὺς περὶ τοῦ ἔαρος φόβους. Ἀλλ' ἡ ὑπερτάτη τῆς ἀνατολικῆς εἰρήνης ἐγγύησις εἶναι σήμερον ἡ προστατευτικὴ τῆς Ῥωσσίας χεὶρ, ἡ ἀπλουμένη ἐπὶ τῆς Τευρκίας. Ἡ Ῥωστικὴ πολιτικὴ τὸ στρατηγεῖον τῆς ἔχει ἐστημένον ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὐχὶ ἐν Σόφίᾳ, τὰ θαυμάσια δ' ἐξ ἱάσπιδος ἀγγεῖα, ἀτινα πέμπει ὁ Τσάρος ὡς ἀντίδωρον εἰς τὸν Σουλτάνον, εἶναι ὁρατὰ σημεῖα σχέσεως, προσλαμβανούσης, ὁσημέραι χαρακτῆρα οἰκειότερον. Ἡ ἐπικειμένη ἀνάκλησις τοῦ Σίρ Φιλίππου Κούρρη, ζητηθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, κατανοήσαντος τὸ ἀφόρητον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει θέσεώς του, ἐρμηνεύεται ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων τοῦ Λονδίνου φύλλων, ὡς συμπλήρωσις τῆς ἀγγλικῆς ὑποχωρήσεως καὶ ἐγκατάλειψις τῶν Ἀρμενίων εἰς τὴν τύχην των.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ

Ἡ γνώμη τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἰδιοκτητῶν. — Τὸ ὑπόμνημα αὐτῶν. — Ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον εἶνε ἀνωφελὲς διὰ τοὺς γεωργούς.

Ἡ ὑπόβλη ἔν τῇ Βουλῇ τῶν νομοσχεδίων περὶ τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ γεωργίας κατετάραξε τοὺς τε ἰδιοκτῆτας καὶ γεωργούς. Πολλοὶ ἰδιοκτῆται συνελθόντες ἐν Λαρίσῃ συνέταξαν ὑπόμνημα ὅπερ ἐκτυπώσαντες διένειμαν πρὸς τοὺς βουλευτάς καὶ ἄλλους ἀσχολουμένους εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα. Διὰ τοῦ ὑπομνήματος τούτου ἀνταπεξέρονται κατὰ τῶν νομοσχεδίων τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουσιν ὅχι μόνον ὡς ἀνωφελῆ διὰ τὸν γεωργικὸν τῆς Θεσσαλίας πληθυσμόν ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμια ἐν πρώτοις ἐπικαλοῦνται τὸ 4ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος καθ' ὃ ὅπως στερηθῇ τις τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρξωσιν οἱ οὐσιώδεις ὁροι δηλ. δημοσία ἀνάγκη προσηκόντως βεβαιωμένη καὶ προηγουμένη δικαία ἀποζημιώσεις τοῦ ἰδιοκτῆτου. Ἐν τῇ παραρῶσῃ δὲ περιπτώσει ἐλλείπουσι τὰ συστατικά ταῦτα, διότι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη δημοσία ἀλλὰ προσωπικὴ ἀνάγκη. Ἀντίκειται δὲ καὶ εἰς τὰς συνθήκας, ἀπὸ 24 Μαΐου 1881 μετὰ τῶν δυνάμεων καὶ τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1881 μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ὑψ. Πύλης. Εἶνε δὲ παράσπονδος ἡ γνώμη ἐκείνων (λέγουσιν οἱ ἰδιοκτῆται) οἵτινες ἰσχυρίζονται ὅτι οὐδεμία σύμβασις δύναται νὰ καλύψῃ τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον, οὐδ' ἀνήκει εἰς αὐτοὺς νὰ ἐξετάσωσιν ἐξ ὧν ἀπειλούμεθα κινδύνων ἐκ τῆς ἐντυπώσεως ἣν θὰ παραγάγῃ τοιαῦτα μέτρα εἰς τοὺς ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐκτὸς τοῦ Κράτους χώραις Ἕλληνας, τούρκους καὶ ἄλλανους γαιοκτῆμονας. Ἐξακολουθοῦντες δὲ οἱ ἰδιοκτῆται τὴν ἐξέτασιν τοῦ νομοσχεδίου ἀποφαίνονται: «Ἐπεκράτησε μεγάλη πλάνη ὅτι οἱ γεωργοὶ δουλεύουσιν ὑπὲρ τῶν χωροδεσποτῶν καὶ ὅτι εἶνε αὐτόχρημα εἰλωτες καὶ πενέσται. Τούναντίον ἐὰν ζῇ τις ἐν Θεσσαλίᾳ θὰ οἰκτιρῇ τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτοὺς μάλλον πάσχοντας καὶ ζημιουμένους ἢ τοὺς καλλιεργητάς εἰς οὓς οἱ ἰδιοκτῆται παρέχουσι δωρεὰν σπόρον, οἰκήματα καὶ παραρτήματα καὶ παρακολουθήματα διὰ τὰ κτήνη των, δικαίωμα βοσκῆς ἀριθμοῦ τινος μικρῶν κτηνῶν καὶ μεγάλων, πρὸς δὲ χορηγοῦσιν αὐτοῖς διὰ τὴν σποράν των περὶ τὰ 500 καὶ πλέον στρέμματα γῆς αὐτοὶ οἱ ἰδιοκτῆται δαπανῶντες δι' ἅπαντα ἄνευ ἢ ἐπὶ ἐλαχίστῳ τόκῳ. Τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον ἐνῶ δὲν ὠφελεῖ τοὺς γεωργούς διὰ τῆς παροχῆς 20—25 στρεμμάτων γῆς τὰ ὁποῖα σήμερον ἔχουν δωρεὰν βλάπτει τοὺς ἰδιοκτῆτας διότι ὑποτιμῶνται μεγάλης ἀξίας κτήματα· ἡ δὲ ἀξία τούτων ἐγκτεται πλείοτερον εἰς τὸν κατοικοῦμενον ἐκεῖνον χώρον ἢ εἰς τὴν ἐκτασιν τῶν γαιῶν. Ἐὰν δὲ ἀναλογισθῇ τις ὅτι ἡ ἐξαγορὰ τῶν κτημάτων θὰ καταβληθῇ ἐκ τοῦ γεωργικοῦ ταμείου τοῦ ὁποῖου οἱ πόροι βαρύνουσι τοὺς ἰδιοκτῆτας παριστάμεθα πρὸ τοῦ ἀλλοκότου καὶ πρωτοφανοῦς γεγονότος, αὐτὸς οὗτος ὁ ἰδιοκτῆτης νὰ πληρῶν δι' ἰδίων του χρημάτων τὴν ἀξίαν τοῦ κτηματός του, ἐνῶ ὡς πρὸς τὰ κτήματα, πολλάκις διπλάσαι ἐσονται αἱ δαπάναι ἐκ τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια». Ἀφοῦ δὲ διὰ μακρῶν ἐξετάζουσι τὸ πρὸς ἐξωσιν τῶν καλλιεργητῶν δικαίωμα τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τοὺς βαρεῖς φόρους οἵτινες θὰ ἐπιβληθῶσι εἰς τὸν Θεσσαλικὸν λαὸν χάριν

Τὴ Ἑπερωτικὴν Ἡμερολόγιον δωδμήν ἄρτι ἐκ-
θέν ἀπεστάλη εἰς τοὺς (συνείχεα ἐκ τοῦ προσημει-
ώλου) Δ. Γεῖο Τριχαῖαν, Ζ. Βουζαῖον, Α. Α. κ.
Β. Δ. Κισθονίαν, Β. Κ. Κέρκυρα, Ν. Δ. Βοῶ, κ.
10 σωμα. Ζημιόνισσα, Π. Β. μετὰ 10 σωμα. Κωνσταν-
πολ. Α. μετὰ 8 σωμα. Μ. Κερατάρη, Γ. Κον. Πλ.
παι. Α. Μ. Λαζαῖον, Χ. Σκ. Μεσσηνίαν, Γ. Α. κ.

Κέρκυρα (2), Δ. Κ. μετά 5 καὶ Γ. Ζ. Ἄρτα, Σπ. Γκάρα Ὀρπου (2), Δ. Β. Ὀπριζορ (3), Κ. Δ. (2) Αἰτωλικόν, Π. Δ. μετά 6 Μεσολόγγιον, Α. Π. μετά 7 Καρνησιότι, Χ. Κ. Πύργον, Ἡλ. Ζ. Πύργον (Ρωμυλίας) μετά 5, Δ. Σ. καὶ Ἐα. Κ. Σλίβεν, Β. Δ. Κριβίνα, Α. Γ. Γιάνκα, Ν. Μ. Βρ. μετά 4 Πύργον (Ρωμυλίας), Μολ. Ταταρ-Παζαρτζίκ μετά 3. Ἀθ. Κ. μετά 10 Ἰαμβόλη, Γ. Π. μετά 10 Φιλιππούπολιν, Γ. Α., Π. Σ., καὶ Β. Α. Αἰγίον, Ἀδ. Φ. καὶ Α. Δ. Κανστενδελιον, Ν. Γ. Δ. Ἰασιον, Ἀθ. Τσ. Γκαλπίνας, Σπ. Σ. Τρίκαλα, Χ. Τρ. Ρ-Σαρατ, Χρ. Α. Χαλκίδα, Β. Ρ. Κωνσταντία, Ε. Δ. Κέρκυραν, Χ. Γκ. Γα. ραϊόν, Γ. Ζ. Νίκλα, Κ. Γκ. Χαλκίδα, Γ. Α. Καρδαρά. Α. Χ. Κέρκυρα, ἀφοῦ δὲν μᾶς ἐπιστρέψατε τὴν ἀγγελίαν οὐδ' ἄλλως πως ἐδηλώσατε δὲν ἡδυνάμεθα νὰ σᾶς ἀποστείλωμεν τὸ ἡμερολόγιον. Τώρα μάλιστα.

ΠΕΡΙ ΧΛΩΜΟΥ

Τῷ ἐριτίμῳ διευθυντῇ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» Τεράστιος πέλεκυς ἐπὶ δῖμηνον καὶ πλέον ἀκονιζόμενος, ἵνα τὸν καταβρόντα αὐτὸν προφανῇ ἰὸν ἀποβάλλῃ ὁπωσδήποτε καὶ λάβῃ ποῖαν τινα ἐπιπλάστον λάμψιν καὶ στιλπνότητα, ἀνεφάνη ἐσχάτως ἐν τῇ περικλεεῖ τοῦ Βύζαντος πόλει σκοπῶν κτύπον ἰσχυρὸν νὰ καταφέρῃ κατὰ τοῦ εὐθυρρήμονος, τοῦ ἀμισθί, ἀνευ περιουτολογίας, Θεὸς ἴστω, τὴν τοῦ Χλωμοῦ ὑπεράσπισιν ἀναλαβόντος. Ἰλιγγίασε πράγματι ὁ Εὐθυρρήμων ἐκ πρώτης ὄψεως, ἐρρίγησε, πρὸς στιγμὴν, πρὸ τῶν μεγάλων τοῦ πελέκεως διαστάσεων, ἀλλὰ δὲν ὤκνησε μετ' οὐ πολὺ ἐρρωμένως νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀντίστασιν, τὰ μὲν πεποιθὼς τῷ εὐαγγελικῷ Μιχαήλ ἐστὲ ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ εἰπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥήμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἐνεκεν ἐμοῦ, τὰ δὲ αἰσθανθεὶς ἐξ ὑστέρων τὴν πραγματικὴν τοῦ πελέκεως ἀδυναμίαν καὶ παραστὰς αὐτόπτης μάρτυς τῆς εἰς τὰ ἐξ ὧν ἦτο τεχνικῶς συνθεταίμενος διαλύσεως αὐτοῦ ἅμα τῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Εὐθυρρήμονος καταπτώσει. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἰδόντες τὴν ἐξ ἡμιολίου στήλης διατριβήν, ἣν ἐκ μετριοπροσύνης ἴσως ἀποκαλεῖ ὁ συγγραφεὺς αὐτῆς βραχεῖαν, ἐκύψαμεν κατηχημένοι τὸν αὐχένα νομίζοντες ὅτι ἡττήθημεν τέλεον, πλὴν ἐπισταμένως αὐτὴν διεξελλόντες καὶ πικρατηρήσαντες ὅτι ἐξ οὐδενὸς ἄλλου σύγκειται αὕτη ἢ τερθρεῖας λέξεων ἀφ' ἐνὸς καὶ σειρᾶς ἐπιχειρημάτων τὸ τελικὸν συμπερασμα ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἐχόντων, ἀπεφασίσαμεν τὴν ἀπάντησιν, ὅσον βεβαίως ἡμῖν ἐφικτὸν καὶ δὴ καδ' δύναμιν ἔρδειν καὶ Θεῷ ἔστι φίλον. Δὲν ἀπαξιοῦμεν τὸν πέλεκυν ἀπάντησεως, κύριε διευθυντά, ἀφ' οὗ καχεῖνος δὲν ἀπηξίωσεν ἡμᾶς, — καίπερ νομίζει τοῦναντίον, — διότι διὰ τῆς ἀντιπραχέσεως πολλῶν γνωμῶν εὐρίσκεται ἡ ποθητὴ ἀλήθεια, μὴ δὲ λεηθεσιέων γνωμῶν ἀντιέων ἀλλήλησι οὐκ ἔστι τὴν ἀμείνω αἰ εἶμεν ἢ ἐλῆσθαι καθ' Ἡρόδοτον.

Καὶ ἤδη ἐπιλαμβανόμεθα τοῦ ἔργου τῇ ὑπὸ τοῦ πελέκεως τηρηθείσῃ τάξει στοιχοῦντες.

Ἀπάντησις εἰς τὸν ἀπειλητῆρα ΠΕΛΕΚΥΦΟΡΟΝ τῆς «Κωνσταντινουπόλεως». (1)

Πρῶτον. Δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ ἐξετάσωμεν, ἀξιότιμε κύριε πελεκυφόρε, τὰ αἷτια τῆς διμήνου σιωπῆς σου, ἀτινα τόσον ἐντέχνως δικαιολογοῦνται ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ. Τὸ πρᾶγμα εἶναι λίαν φυσικόν, ἐν χειμῶνος ὥρᾳ, τοσούτῳ, μᾶλλον ὅταν αἱ ἀπόκρεω καὶ αἱ ταύταις παρμαρτοῦσαι διασκηδᾶσαι τύχωσιν οὐσαι πρώτοι, ἐγγύτατα δηλονότι τῶν ἐορτῶν τοῦ Δωδεκαημέρου. Δὲν εἶναι ὀλίγα τὰ ὑπὸ τῆς ἱστορίας παρεχόμενα παραδείγματα ἀνδρῶν, οἵτινες ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν τέρψεων εὐρίσκόμενοι ἐς αὖριον ἀνέβαλον τὰ σπουδαῖα.

Δεύτερον. Καθῆκον ἐπιβαλλόμενον ἡγοῦμεθα νὰ ἐκφράσωμεν σοι αἰδίων εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν φιλικὴν σου πολιτείαν, ἐπιδοκιμάζοντος ἀμερολήπτως τὸ ὄνομα ἡμῶν εὐθυρρήμων — δυστυχῶς ὅμως οὐχὶ καὶ τὴν ιδιότητα — καὶ ἐγκωμιάζοντος τὴν ποιητικὴν ἡμῶν φαντασίαν. Ὁμολογοῦντες καὶ ἡμεῖς θαυμάζομεν τὴν κριτικὴν σου δεινότητα, τὴν ἀδιαφιλονεικίᾳ φιλολογικῇ ἄλατι μεμιγμένην.

Τρίτον. Εὐχαριστοῦμεν σοι, ἀξιότιμε φιλά-

λῆθες — τῇ φορᾷ ταύτῃ — πελεκυφόρε ὅστις ἐν τῇ ἐμπαιθείᾳ ἐκίνησεν μεθ' ἧς γράφεις καὶ τῇ παραφορᾷ λαμβάνεις, δειλαίε, ἡμῶν αὐτῶν ὑπεραπολογούμενος. Ἀλλ' εὐγε, ὦ μακάριε, ἐπὶ τῇ νῆα σου ἀνακαλύψει, τῆς ὁποίας ἀποκλειστικὸν ἀρμόζει σοι προνόμιον καὶ τὴν ὁποῖαν μὴ διακῆρυττε τῇδε καχεῖσε μήτοι εὐρεθῇ τις ὁ ἀντικρούσων. Ἀλλ', ὦ γαθέ, οὐκ οἶσθα ὅτι κοινοτάτῳ ἐχρήσω τύπῳ τὴν τῶν Ἡπειρωτῶν φιλοπατρίαν διὰ τῶν ζωηροτέρων τῆς ἱριδος χρωμάτων ζωγραφήσας; Καὶ τί ἄλλο ἐποίησεν, ὦ ἄριστε, ὁ εὐθυρρήμων, τοσούτον ἐπίπονον ἀναλαβὼν ἔργον, ἢ ἀπέδειξεν ἀπαξ ἔτι τὸν φλέγοντα τὰ στήθη πρὸς τὴν γεένειραν πόθον, τὸν ἀγνὸν ἐκείνον πόθον, μεθ' οὗ πᾶς, ὅχι πλέον Ἡπειρώτης ἀλλὰ παντοδαπός, ἀγωνίζεται καὶ προστατεύει αὐτήν! Ἀλλ' ἴσθι, ἀξιότιμε πελεκυφόρε, καὶ τι ἄλλο, τέως ἀγνώστον σοι, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἀναλαμβάνων τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος δέον νὰ ἔχῃ μόνον ἐφόδον τὴν ψιλὴν ἀλήθειαν, τὴν ἐπιδεκτικὴν δηλονότι φρονίμου συζητήσεως, οὐχὶ δὲ τὸν πέλεκυν καὶ τὴν μάχαιραν τῆς αὐθαρισίας, ἀντίκειται ἄλλως τε τοῦτο καὶ τῇ θεῇ ἡμῶν πίστει. Ρῖφον λοιπὸν ἐς κόρακας μάλλον δ' εἰπεῖν εἰς ἰχθὺς τὸν πέλεκυν, φέρε δὲ συζητήσωμεν ὀρίμως ἵνα φανῶμεν καὶ ἡμεῖς χρήσιμοι τῇ φίλῃ πατρίδι. Πῶς εἶναι δυνατόν, γεννάδα, νὰ ὀφείληται ἡ παῦσις τῆς λειτουργίας τοῦ παρθεναγωγείου εἰς τὴν διάλυσιν τῆς ἀδελφότητος, ἀφ' οὗ αὕτη κέκτηται κεφάλαια; Δεῦτε χρησιμοποίησον αὐτὰ καὶ ἀνοιξὸν τὰς πύλας ταῖς χλωμῶσι κορασίαις, ἀνθρᾶν διὰ παντός παρέχων αὐταῖς παιδείαν. Τολμᾶς δ' ὦ βέλτιστε, ν' ἀμφισβητήσῃς ὅτι ὁ χλωμός πάσχει, βασανίζεται, νεκροῦται τέλος ὁσημέραι ἀπολέσας τὴν πρώτην ἐπὶ τῶν αἰοιδίμων γερόντων ἐπίζηλον κατὰστασιν; Παραπέμπω σε εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 160 (2686) φύλλον τῆς φίλης «Φωνῆς» ὅπου ἀμερόληπτος περιηγητὴς περιγράφων τὰ χωρία τῆς Δρυϊνουπόλεως λέγει περὶ χλωμοῦ τὸ ἄλλοτε ἀκμαῖον χλωμόν. Τολμᾶς δὲ νὰ εἴπῃς ὅτι τὸ σχολεῖον κέκτηται τὴν πρὸ εἰκοσαετίας ζωηρότητα;

Ἀλλ' ἀντὶ νὰ ἐπαναπαύσῃς εἰς τὰς εὐρωέσσας ιδέας σου σκέφθητι καλῶς καὶ θὰ ἴδῃς ὅτι δεινὸν πάσχεις (ἀναχρονισμόν).

Τέταρτον. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ ἀποθεματικῆς κεφαλαίου παρακαλοῦμεν σε, δημολογοῦντα ἐν τῇ διακρινούσῃ σε φιλαλληθείᾳ ὅτι γνωρίζομεν καλλίον, παρακαλοῦμεν λέγω, νὰ παραιτηθῇς ἀνωφελῶν ὀχυρῶν σχημάτων (ἀσφαλέσταται χεῖρες πονηροῦ δούλου), τὴν φιλολογικὴν σου ἀξίαν μόνον δηλούντων.

Ἐπειδὴ δὲ τῆς ὅλης διατριβῆς ἀντικείμενον ἐλάβομεν τὴν ἀλήθειαν, ἵνα μὴ φανῶμεν ἀντιφάσκοντες ὀφείλομεν νὰ σε πληροφορήσωμεν ὅτι τὰ χρήματα δὲν εἶναι εἰς χεῖρας πονηροῦ ἀλλ' ἀγαθοτάτῳ δούλῳ — ὡς πάντοτε παρὰ πάντων ἀκούω — τὸ δὲ τάλαντον δὲν εἶναι ὑπὸ τὴν γῆν κεκρυμμένον — ἡ γνώμη πλανᾷ σε, τάλαν. Ἀπορῶ τῇ ἀληθείᾳ πῶς λέγεις ὅτι συμφονοῦμεν εἰς τοῦτο, ἐν ᾧ τόσον δισταμέθα.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ὦ ἄωστε, ἑτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω εὐ καὶ ἐπισταμένως, ΣΥ, Δ' ΕΝΙ, ΦΡΕΣΙ ΒΑΛΛΕΟ ΣΗΕΙΝ. — Τὰ χρήματα δὲν εἶναι μετρητὰ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἄγωνα, εἶναι τοκοφόροι δημολῳγία — ὡς πάντες γνωρίζομεν — ἀσφαλέσταται τοκοφόροι, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ λαχειοφόροι. Ἀλλὰ δὲν εἶναι παράδοξον καὶ νὰ ἀπατῶμαι. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ καλὸν θὰ ἦτο, προῶν, ἀφ' οὗ προηγούμενης ἐρωτηθῇ τὸ τότε προσέειπον καὶ τὸ συμβούλιον τῆς ἀδελφότητος, νὰ διορισθῇ πρόσωπόν τι εὐπόλητον ὅπερ νὰ προβῇ εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστέρουμένων χρημάτων παντὸς πονηροῦ δούλου. Ὡς τοιοῦτον δὲ πρόσωπον τὸ γ' ἐφ' ἡμῖν, θεωροῦμεν μόνον κατάλληλον καὶ προτείνομεν σέ, ὅστις ἔχεις τῶντι τὰ ἀπαρίτητα ἐφόδια τὴν φιλοπατρίαν καὶ δὴ καὶ τὸν ΠΕΛΕΚΥΝ!!!

(Ἐπταὶ συνέχεια).

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἐν Ἀγίοις Τεσσαράκοντα Πρακτορεῖον τῆς Ἀτμοπολικῆς Ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόδου γνωστοποιεῖ τῷ Σεβαστῷ κοινῷ ὅτι, 1ον) Κάθε Σάββατον τὸ πρῶν ὥρα 3 τουρκιστὶ ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ λιμένος Ἀγίων Τεσσαράκοντα τὸ Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον κατ' εὐθείαν διὰ Κωνσταντινουπόλιν ἀνευ τινὸς ἐπιβιβάσεως τῶν ἐπιβατῶν ἐπὶ ἄλλου ἀτμοπλοίου δηλαδὴ χωρὶς νὰ γίνωνται αἱ ἐπιβάται ἀκτιρμα εἰς κανὲν μέρος 2ον) Κάθε Σάββατον μεσημέρι φθάνει ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὸ κατ' εὐθείαν Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον.

Οἱ βουλομένοι νὰ λάβωσιν ἄλλας λεπτομερεστερὰς πληροφορίας, ὁποταθῇτωσαν πρὸς τὸ ἐν Ἀγίοις 40 Πρακτορεῖον τῆς Αὐστριακῆς Ἀτμοπολικῆς Ἑταιρίας Λόδου.

(Ἐκ τοῦ ἐν Ἀγίοις 40 Πρακτορείου τοῦ Αὐστριακοῦ Λόδου.)

ΔΩΔΩΝΗ

Εἰκονογραφημένον Ἡπειρωτικὸν ἡμερολόγιον. — Ἔτος πρῶτον — 1896.

Ἐξετυπώθη ἄρτι τὸ Ἡπειρωτικὸν τοῦτο ἡμερολόγιον καὶ ἀποστέλλεται εἰς πάντα ὅστις ἐκ μὲν τῶν ἐπαρχιῶν, ἀποστείλῃ ὁρ. 2.50, ἐκ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 2.50 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΑΥΤΟΥ: Τὸ ἡμερολόγιον — ὥραι τοῦ ἔτους — Μηνολόγιον — Πανηγύρεις (Ν. Γεώργιος, Ἀγ. Ἀχιλλεύς, Κοίμησις Θεοτόκου, Πωγωνιανή, Ἀγ. Κοσμάς, Ἰω. Ἀποκεφαλίστης, Βουτσᾶς, Μουχοῦστι, Παζαρόπουλον, Λάμποδον). — Ἀντὶ προλόγου. — Ἀνέκδοτον ὀνομαστικὸν Ἰω. Βηλαρά, — Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀνθίμος. — Ὁ Ρόβας, — Μητρόπολις Ἰωαννίνων, (ἐκκλησιαστικὴ καὶ εκπαιδευτικὴ κατάστασις) — Γιαννιώτικα Θυμηματα (ποίημα). — Δι' ἐν Φίλημα (διήγημα ἱστορικὸν τῆς Πάργας). — Κορυτσᾶ (ἱστορικὴ ἐπισκόπησις), — Μητροπολίτης Ἰωαννίνων — Λαογραφικά, — Οἱ Τσιάμηδες (Θεσπρωτοί), — Οἱ κεκρυμμένοι θησαυροί, — (Τὰ Βλησιδία), — Κόνιτσα, — Ὁ Εὐνητεμένος (διήγημα), — Φιλικὴ ἐπιστολή, — Ὁ Τυφλωμένος τραγουδιστής, — Ὁ Γεροκίτζος, — Παράδοσις περὶ τοῦ Ἀγ. Κοσμά, — Ἐπαρχία Δελβίνου — (ἱστορικὴ καὶ Γεωγραφικὴ περιγραφή), — Παραδόσεις, ἦθη καὶ ἔθιμα, — Σχολεῖα, — Κάτοικοι, — Τμήμα Βρεκουδετιῶν καὶ Χειμάρρας, — Ἐθιμον Χιμαραίων, — Ὁ ἔρως (ποίημα), — Κώστας Κρυστάλλης, — Στὸ Σταυραπτό (ποίημα), — Ἡ ἀρπαγὴ (ποίημα), — Ἡ γέφυρα τῆς Ἀρτης (περιγραφή ἱστορικὴ μετὰ τοῦ ἀναφερομένου ἄσματος), — Τμήμα Πωγωνιανῆς, — Εὐεργεταὶ Ἀθηνῶν, — Καθηγηταὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, — Βουλευταὶ, — Ἡπειρωτικαὶ Παροιμίαι, — Τὸ χάραγμα (ποίημα), — Δημῶδη Ἡπειρωτικὰ ἄσματα, — Ἡπειρωτικὰ Μοιρολόγια, — Νεκρολογίαι, — (Ἰω. Μπάγκας, Ἡλ. Χαρίτος, Μίλων Σακελλαρίδης, Δ. Μπάργας), — Δημῶδεις Ἡπειρωτικοὶ χοροί, — Μουσικὴ τוניσμένη ἐπὶ τοῦ ἄσματος «Τὸ Μαργιόλικον».

ΕΙΚΟΝΕΣ — Χρηστάκη (ἐφένδης) Ζωγράφος. — Ἡ λίμνη καὶ ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἰωαννίνων. — Ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης Ἀνθίμος Ζ'. — Ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Γρηγόριος. — Ἡ ἐν Ἰωαννίνοις Ζωαμυρία σχολή — Ὁ διοικητὴς τῆς Ἡπείρου. — Τυπὸς γυναικὸς μετ' ἐνδυμασίας τῆς ἐπαρχίας Πωγωνίου. — Κώστας Κρυστάλλης. — Ἡ γέφυρα τῆς Ἀρτης. — Γεώργιος Ἀβέρωφ. — Ἰω. Μπάγκας. — Μίλων Σακελλαρίδης. — Τυπὸς Λιάπη. — Ἡ Δωδωνὴ πωλεῖται ἐν Ἀθήναις μόνον εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκουλερίου ἀριθμ. 4 μαγαζεῖον Στεργίδη.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» δημοσιεύει εὐχαρίστως πᾶσαν Ἡπειρωτικὴν εἰδήσιν διάφορον ἢ ἄλλο ἀποβλέπον τὴν Ἡπείρον ἢ τοὺς Ἡπειρώτας. Διὰ τοῦτο πάντες δέον νὰ ἀπευθύνωνται αὐτῇ ἀνευ ἐνδοιασμοῦ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΡΟΥΣΗΣ, ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ δικηγόρος Ἰσίδος Λαμάχου ἀρ. 1 Ἐναντὶ Ρωσικῆς Ἐκκλησίας

Τύποις Ἰωάννου Νικολαΐδου

(1) (Βλ. «Κωνσ.» ἀρ. 32 Σελ. 10 Φβρ. 1896).